

Mẹ Âu Cơ ơi! Chúng con vẫn còn đây!

BÙI ĐỨC HỌP

Người Việt chúng ta tin vào truyền thuyết nguồn gốc dân tộc là con Rồng cháu Tiên qua sự tích Lạc Long Quân lấy bà Âu Cơ để ra một bọc có trăm trứng, nở ra trăm người con. Sau 50 người theo cha xuống biển, 50 người theo mẹ lên núi, tạo ra giống giống Bách Việt. Người con trưởng của Lạc Long Quân sang là vua nước Văn Lang, xưng là Hùng Vương, khởi đầu cho nước Việt Nam ngày nay. Triều đại Vua Hùng kéo dài hơn 2000 năm (2879-257 TTL) là một thời đại thanh bình, toàn dân được hưởng một nếp sống đầy an vui hoan lạc. Được như vậy là nhờ tổ tiên

ta đã dày công xây dựng một nền triết lý, đạo lý vô cùng tinh vi khoa học, vượt hơn cả những triết học Đông Tây kim, cổ. Tâm thức dân tộc ta đã thăng hoa lên tầng đạo giáo. Vì vậy chúng tôi dùng danh từ Quốc Đạo để chỉ nền đạo giáo cổ truyền.

Căn cứ vào những cổ vật tìm thấy, những truyền thuyết, chúng ta thấy được rằng Quốc Đạo đã dựa trên những nguyên lý căn bản sau đây:

1. Thái Hòa: Thái Hòa đã được thể hiện rõ rệt nhất qua những biểu vật chạm trên trống đồng Đông Sơn, xuất hiện khoảng năm 1000 TTL. Nhờ Thái Hòa mà xã hội ta không

phân chia giai cấp (như ở Ấn Độ), không có chế độ nô lệ (như ở Trung Đông). Tất cả đều nằm trong bọc mẹ (đồng bào), nam nữ đều bình đẳng, người nữ không mặc cảm phụ thuộc vào người nam như truyền thuyết của một vài dân tộc khác. Đó là lý do Việt Nam đã sản xuất bao nhiêu anh thư như Bà Trưng, Bà Triệu ngay từ đầu thế kỷ 1 TL.

Khó có thể tìm thấy Thái Hòa trong bất cứ văn minh nào như Ấn Độ duy tâm phi khoa học, còn cộng sản duy vật vô thần.

2. Thờ Trời: Là một trong ba huyền lực “Trời-Người-Đất”, con người đã nối kết được Tiểu Ngã với Đại Ngã mà Đại Ngã là vô biên, chính cái vô biên đem lại vị trí cao cả cho con người hay nói khác đi con người đã tìm thấy cái linh thiêng cao cả ngay trong tâm mình; càng tu thân, con người càng gần với Trời, Đất. Lạy Trời, kêu Trời là những câu nói phổ thông trong dân gian.

3. Kính Người: Quốc đạo thờ trời ra sao thì cũng kính người như vậy. Tất cả những người trong nước đều gọi nhau bằng đồng bào. Dân ta không hề hiếu sát ngay cả với quân thù. Ngoài việc tôn thờ đãng tạo hóa, dân ta còn tôn kính những người có công xây dựng và giữ nước (tổ tiên) và những người có công sinh thành dưỡng dục (cha mẹ).

Tóm lại nhờ được thiêng Quốc Đạo mà dân ta được hưởng một nếp sống đầy an vui hoan lạc. Đất nước ta là một giải giang sơn gấm vóc, nhìn mây trời cao thấy dáng mẹ Tiên, nhìn sóng biển sâu thấy bóng cha Rồng, đâu đâu cũng nặng hôn thiêng sông núi. Sau triều đại Hùng Vương, ông cha ta đã áp dụng Quốc Đạo ra sao trong việc mò mang gìn giữ cõi bờ?

Lý Thường Kiệt khi phạt Tống, đã công bố cùng toàn dân Trung Quốc “chỉ đòi lại đất tổ không làm khổ lương dân”. Vì vậy nhân dân hai tỉnh

Quảng Đông, Quảng Tây lập hương án hai bên đường vái lạy ông, khi ông đem quân qua giải phóng hai tỉnh này. Lúc bình Chiêm, ông ra lệnh cho quân sĩ “kẻ nào giết một người dân Chiêm Thành, sẽ bị tội chém đầu”.

Trần Hưng Đạo đã đưa ra quan niệm “ý dân là ý trời” việc nước phải hỏi ý kiến của toàn dân (Hội Nghị Diên Hồng) khác hẳn với quan niệm coi vua chúa như cha mẹ của Khổng Giáo. Sau khi ba lần đập tan đế quốc Mông Cổ, ngài đã rũ bỏ hết quan tước, trở về Vạn Kiếp sống đời thứ dân. Kể sao cho xiết, Quốc Đạo đã hun đúc biết bao bậc thánh hùng lấy chí nhân mà thay cường bạo, máu anh hùng đã tràn đầy trong huyết quản từ trẻ thơ đến người già trong nước.

Có thể nói rằng Quốc Đạo là đạo chung của mọi tôn giáo, đất nước ta là nơi hội tụ nhiều tôn giáo khác nhau trên hoàn cầu. Như đạo Phật gốc tại Ấn Độ nhưng không được toàn dân Ấn biết tới, trong khi đến Việt Nam lại được đa số tôn sùng. Được như vậy là vì Phật Giáo có nhiều điểm tương đồng với Quốc Đạo như Từ Bi, Hỷ Xả, Phật tại tâm... Các nhà lãnh đạo Phật Giáo sớm nhận chân rằng “Quốc Đạo mà mất thì Phật Đạo cũng chẳng hung”. Đạo Sĩ Phù Văn đã từ chối nhà vua muốn dời bỏ ngai vàng đi tu, đi tu như vậy là lỗi đạo nước. Sau khi dẹp tan giặc Nguyên, nhà vua nhuộm ngôi trở về bầu bạn với núi non. Đức Phật Thầy Tây An, người xướng xuất Phật Giáo Tứ Ân đạt ơn gia đình, ơn tổ quốc lên trên ơn Phật, ơn Pháp.

Thiên Chúa Giáo tuy mới truyền bá sang nước ta vào thế kỷ 16 nhưng đã phát triển mạnh. Được như vậy là vì Thiên Chúa Giáo có nhiều điểm tương đồng với Quốc Đạo như thờ Chúa, yêu người, trung với nước, hiếu với cha mẹ, thờ kính tổ tiên đều là lý luận căn bản của người Thiên Chúa Giáo. Không cần phải đợi giáo hội La

Mã cho phép thờ cúng tổ tiên (1965) và Đức Thánh Cha Gioan Phao Lô II tuyên bố Việt Nam là một dân tộc anh hùng (1988). Chúng tôi tin rằng các nhà lãnh đạo Thiên Chúa Giáo Việt Nam đã tìm thấy một hướng đi đúng cho giáo hội “Giáo hội là một phần chi thể, không thể tách rời với sinh mệnh dân tộc, cũng như cá không thể tách khỏi nước”. Ý niệm trên đã được thể hiện qua những hình ảnh tu sĩ mặc quần áo nâu sòng hay quốc phục, bàn thờ tổ tiên bên cạnh bàn thờ Thiên Chúa, những mái nhà thờ cong vút, cả đến quan hôn tang tế đều cử hành theo nghi lễ và tập tục dân tộc.

Quốc Đạo đã đem lại tinh thần

hòa đồng cho các tôn giáo. Giá trị cao cả của con người trong trời đất (Quốc Đạo) Phật tại Tâm (Phật Giáo) thân xác con người là đền thờ Chúa Thánh Thần (Thiên Chúa Giáo) tuy cách diễn tả khác nhau nhưng bản chất là một. Lịch sử đã chứng minh tôn giáo sẽ khó có thể tồn tại nếu tự tách rời ra khỏi giòng sinh mệnh dân tộc.

Bốn phân đồi với tôn giáo và tổ quốc đều nặng nề như nhau, nhưng trong lúc quốc gia hữu sự, giặc thù dày xéo quê hương, con dân Bách Việt lưu lạc bốn phương trời, Quốc Đạo sẽ là mẫu số chung để các tôn giáo ngồi lại với nhau mà lo việc cứu nước. □

Danh Lam Thắng Cảnh Paris

(tiếp theo trang 65)

tán hươu tán vượn rồi diu ra sàn nhảy du dương. Nếu bạn nào có tài ăn nói có thể tiến xa hơn ...

Mặc dầu trời đã về khuya, nhiều người đã về nhà vui thú điền viên. Nhưng trên các đại lộ Saint-Michel, Montparnasse, Champs Elysées xe cộ vẫn như mắc cửi, nhích từng thước một, muốn đậu cũng không có chỗ. Cứ thế cho đến 3 giờ sáng, Paris mới lịm dần trong giấc ngủ. Trên đường phố một vài chiếc xe hiếm hoi lướt

nhanh của khách ăn chơi vội về nhà để tìm giấc ngủ muộn.

Khi những tia sáng của bầu trời Paris ló dạng và tiếng Metró chuyển động dưới lòng đất thì những người có công việc phải đi làm sớm lại tất tả lên đường, trở lại với cuộc sống “một ngày như mọi ngày”. Và đến lúc đó nếu ai tình ý một chút sẽ thấy hết cái tương phản của Paris giữa đêm và ngày. □